

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Генчев
(ініціали та прізвище)

26 травня 2021 р.

24.09.2015

UA

Офіційний вісник Європейського Союзу

L 248/9

РЕГЛАМЕНТ РАДИ (ЄС) № 2015/1589

від 13 липня 2015 року

про встановлення детальних правил застосування статті 108 Договору про
функціонування Європейського Союзу (кодифікація)

(Текст стосується ЄЄП)

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 109,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту ⁽¹⁾,

Оскільки:

- (1) До Регламенту Ради (ЄС) № 659/1999 ⁽²⁾ неодноразово вносили істотні зміни та доповнення ⁽³⁾. Для забезпечення ясності та раціональності зазначений Регламент необхідно кодифікувати.
- (2) Без обмеження спеціальних процедурних правил, встановлених у регламентах для окремих секторів, цей Регламент необхідно застосовувати до допомоги в усіх секторах. Для цілей застосування статей 93 та 107 Договору про функціонування Європейського Союзу (ДФЄС), переглядаючи чинну допомогу, ухвалюючи рішення про нову чи змінену допомогу, а також вживаючи заходів у відповідь на невиконання її рішень або вимог щодо нотифікації, Комісія, згідно зі статтею 108 Договору, має особливу компетенцію вирішувати, чи є державна допомога сумісною з внутрішнім ринком.
- (3) У контексті модернізованої системи правил державної допомоги, з метою сприяння як впровадженню стратегії економічного зростання «Європа 2020», так і бюджетній консолідації, необхідним є дієве та уніфіковане застосування статті 107 ДФЄС по всьому Союзу. Регламент (ЄС) № 659/1999 консолідував та підсилив попередню практику Комісії щодо підвищення правової визначеності та підтримки розвитку політики у сфері державної допомоги в прозорому середовищі.

РЕГЛАМЕНТ РАДИ (ЄС) № 2015/1589**від 13 липня 2015 року****про встановлення детальних правил застосування статті 108 Договору про функціонування Європейського Союзу (кодифікація)****(Текст стосується ЄЄП)**

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу, зокрема його статтю 109,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту ⁽¹⁾,

Оскільки:

- (1) До Регламенту Ради (ЄС) № 659/1999 ⁽²⁾ неодноразово вносили істотні зміни та доповнення ⁽³⁾. Для забезпечення ясності та раціональності зазначений Регламент необхідно кодифікувати.
- (2) Без обмеження спеціальних процедурних правил, встановлених у регламентах для окремих секторів, цей Регламент необхідно застосовувати до допомоги в усіх секторах. Для цілей застосування статей 93 та 107 Договору про функціонування Європейського Союзу (ДФЄС), переглядаючи чинну допомогу, ухвалюючи рішення про нову чи змінену допомогу, а також вживаючи заходів у відповідь на невиконання її рішень або вимог щодо нотифікації, Комісія, згідно зі статтею 108 Договору, має особливу компетенцію вирішувати, чи є державна допомога сумісною з внутрішнім ринком.
- (3) У контексті модернізованої системи правил державної допомоги, з метою сприяння як впровадженню стратегії економічного зростання «Європа 2020», так і бюджетній консолідації, необхідним є дієве та уніфіковане застосування статті 107 ДФЄС по всьому Союзу. Регламент (ЄС) № 659/1999 консолідував та підсилив попередню практику Комісії щодо підвищення правової визначеності та підтримки розвитку політики у сфері державної допомоги в прозорому середовищі.
- (4) Щоб забезпечити правову визначеність доцільно встановити обставини, за яких допомога повинна вважатися чинною допомогою. Завершення розбудови внутрішнього ринку та його вдосконалення є поступовим процесом, що відображається в постійному розвитку політики у сфері державної допомоги. В результаті такого розвитку певні інструменти, які на момент введення їх у дію не були державною допомогою, могли стати допомогою.
- (5) Згідно зі статтею 108(3) ДФЄС, будь-які плани щодо надання нової допомоги повинні бути нотифіковані Комісії і не повинні впроваджуватися доки Комісія не дасть на неї дозвіл.
- (6) Згідно зі статтею 4(3) Договору про Європейський Союз (ДЄС), держави-члени зобов'язані співпрацювати з Комісією і надавати їй усю інформацію, необхідну для виконання Комісією своїх обов'язків згідно з цим Регламентом.
- (7) Строк, у який Комісія повинна завершити попереднє вивчення нотифікованої допомоги, має становити 2 місяці з моменту отримання повної нотифікації або отримання належним чином обґрунтованої заяви відповідної держави-члена про те, що вона вважає нотифікацію повною, оскільки запитаної Комісією додаткової інформації немає в наявності або її вже було надано. З міркувань правової визначеності, після завершення такого вивчення має бути ухвалене рішення.
- (8) В усіх випадках, коли за результатами попереднього вивчення Комісія не може встановити, що допомога є сумісною з внутрішнім ринком, має бути розпочата процедура офіційного розслідування з метою надання Комісії можливості зібрати всю інформацію, яка їй потрібна для оцінювання

сумісності допомоги, а заінтересованим сторонам — надати свої коментарі. Права заінтересованих сторін можуть бути захищені найкращим чином у рамках процедури офіційного розслідування, передбаченої статтею 108(2) ДФЄС.

- (9) З метою оцінювання сумісності з внутрішнім ринком будь-якої нотифікованої або незаконної державної допомоги, на яку поширюється виключна компетенція Комісії відповідно до статті 108 ДФЄС, доцільно наділити Комісію, для цілей забезпечення виконання правил державної допомоги, повноваженням запитувати в будь-якої держави-члена, суб'єкта господарювання або об'єднання суб'єктів господарювання всю необхідну ринкову інформацію у всіх випадках, коли Комісія має сумніви щодо сумісності відповідного інструмента з правилами Союзу і, у зв'язку з цим, ініціювала процедуру офіційного розслідування. Зокрема, Комісія має використовувати такі повноваження у випадках, коли видається необхідним комплексне оцінювання по суті. Вирішуючи, чи використовувати такі повноваження, Комісія має брати до уваги тривалість попереднього вивчення.
- (10) Для цілей оцінювання сумісності заходу допомоги після ініціювання процедури офіційного розслідування, зокрема щодо технічно складних випадків, які підлягають оцінюванню по суті, Комісія має бути у змозі вимагати від будь-якої держави-члена, суб'єкта господарювання або об'єднання суб'єктів господарювання, простим запитом або рішенням, надання усієї ринкової інформації, необхідної Комісії для проведення оцінювання, якщо інформація, надана відповідною державою-членом під час попереднього вивчення, не є достатньою, з належним урахуванням принципу пропорційності, зокрема щодо малих та середніх підприємств.
- (11) У світлі особливих відносин між отримувачами допомоги та відповідною державою-членом, Комісія має бути у змозі запитувати в отримувача допомоги інформацію лише за погодженням із відповідною державою-членом. Надання інформації відповідним отримувачем заходу допомоги не є правовою основою для двосторонніх переговорів між Комісією та відповідним отримувачем.
- (12) Комісія має обирати адресатів інформаційних запитів на основі об'єктивних критеріїв, доцільних у кожному окремому випадку, забезпечуючи, коли запит адресовано вибірці суб'єктів господарювання або їх об'єднань, репрезентативність такої вибірки респондентів у межах кожної з категорій. Запитувана інформація має включати, зокрема, фактичні дані про компанію та ринкові дані, а аналіз функціонування ринку, що ґрунтується на фактичних даних.
- (13) Комісія, як ініціатор процедури, має відповідати за перевірку як передавання інформації державами-членами, суб'єктами господарювання або їх об'єднаннями, так і заявленої конфіденційності інформації, яка підлягає розголошенню.
- (14) Комісія має бути у змозі забезпечувати примусове виконання будь-яким суб'єктом господарювання чи об'єднанням суб'єктів господарювання запитів про надання інформації, які вона їм адресує, у відповідних випадках, за допомогою пропорційних штрафів і періодичних штрафних стягнень. Встановлюючи розміри штрафів і періодичних штрафних стягнень, Комісія має належним чином враховувати принципи пропорційності та доцільності, зокрема стосовно малих та середніх підприємств. Права сторін, яким надіслано запит про надання інформації, мають бути захищені шляхом надання їм можливості повідомлення своєї позиції перед ухваленням будь-якого рішення про накладення штрафів чи періодичних штрафних стягнень. Відповідно до статті 261 ДФЄС, у Суду Європейського Союзу має бути необмежена юрисдикція стосовно таких штрафів і періодичних штрафних стягнень.
- (15) З належним урахуванням принципів пропорційності та доцільності, Комісія має бути у змозі зменшувати суми періодичних штрафних стягнень або повністю звільняти від їх сплати, якщо адресати запитів надають запитану інформацію, навіть після закінчення відповідного кінцевого строку.
- (16) Штрафи та періодичні штрафні стягнення не застосовують до держав-членів, оскільки, згідно зі статтею 4(3) ДЄС, вони зобов'язані добросовісно співпрацювати з Комісією і надавати їй усю інформацію, необхідну для того, щоб вона мала можливість виконувати свої обов'язки за цим Регламентом.

- (17) Розглянувши коментарі, надані заінтересованими сторонами, Комісія має завершити вивчення ухваленням остаточного рішення, одразу після усунення сумнівів. У випадку, якщо таке вивчення не завершено протягом вісімнадцяти місяців від початку процедури, доцільно забезпечити можливість відповідної держави-члена звернутися із запитом про отримання рішення, яке Комісії належить ухвалити протягом двох місяців.
- (18) З метою забезпечення прав відповідної держави-члена на захист, їй доцільно надавати копії запитів про надання інформації, надісланих іншим державам-членам, суб'єктам господарювання або об'єднанням суб'єктів господарювання, а також можливість подати свої зауваження щодо отриманих коментарів. Їй також мають бути повідомлені найменування суб'єктів господарювання, яким було надіслано такі запити, за умови, що такі суб'єкти не заявили про законне право залишити свої ідентифікаційні дані в таємниці.
- (19) Комісія має належним чином враховувати законне право суб'єктів господарювання на захист їхньої комерційної таємниці. У Комісії не має бути змоги використовувати надану респондентами конфіденційну інформацію, яку не може бути узагальнено або знеособлено в інший спосіб, у будь-якому рішенні, крім випадків, коли вона попередньо отримала їхню згоду на розголошення такої інформації відповідній державі-члену.
- (20) У випадках, коли видається, що на інформацію, позначену як конфіденційна, не поширюються обов'язки щодо службової таємниці, доцільно мати механізм, згідно з яким Комісія може вирішувати, який обсяг інформації може бути розголошений. У будь-якому такому рішенні про відхилення заяв щодо конфіденційності інформації має бути зазначений строк, після закінчення якого інформацію буде розголошено, щоб респондент міг скористатися будь-яким доступним йому судовим захистом, у тому числі вжити будь-яких тимчасових заходів.
- (21) Щоб забезпечити правильне та дієве застосування правил державної допомоги, у Комісії має бути змога скасовувати рішення, ухвалені на основі неправильної інформації.
- (22) Для забезпечення виконання вимог статті 108 ДФЄС, зокрема обов'язку щодо нотифікації та положення про невживання заходів відповідно до статті 108(3), Комісія має вивчати всі випадки незаконної допомоги. В інтересах прозорості й правової визначеності необхідно встановити процедури розгляду таких випадків. Якщо держава-член не дотрималась обов'язку щодо нотифікації або положення про невживання заходів, для Комісії не має бути обмежень у строках.
- (23) Для забезпечення виконання вимог статті 108 ДФЄС, зокрема обов'язку щодо нотифікації та положення про невживання заходів відповідно до статті 108(3) ДФЄС та оцінювання сумісності допомоги із внутрішнім ринком, Комісія має бути у змозі з власної ініціативи вивчати інформацію про незаконну допомогу незалежно від її джерела.
- (24) У випадках надання незаконної допомоги, у Комісії має бути право отримувати всю необхідну інформацію, яка дає їй змогу ухвалити рішення та негайно відновити, у відповідних випадках, невикривлену конкуренцію. З огляду на це, доцільно надати Комісії можливість вживати тимчасових заходів щодо відповідної держави-члена. Такі тимчасові заходи можуть мати форму приписів про надання інформації, приписів про призупинення і приписів про повернення. У разі невиконання припису про надання інформації у Комісії має бути змога ухвалювати рішення на основі наявної інформації, а в разі невиконання приписів про призупинення та повернення — напряду звертатися зі справою до Суду, відповідно до другого підпараграфа статті 108(2) ДФЄС.
- (25) У випадках незаконної допомоги, несумісної з внутрішнім ринком, має бути відновлена дієва конкуренція. Для цієї цілі необхідним є негайне повернення допомоги включно з відсотками. Доцільно здійснювати повернення відповідно до процедур, передбачених національним правом. Застосування таких процедур не має заважати відновленню дієвої конкуренції внаслідок перешкоджання негайному та результативному виконанню рішення Комісії. Щоб досягти такого результату, держави-члени мають вживати усіх необхідних заходів, які забезпечують дієвість рішення Комісії.

- (26) Для забезпечення правової визначеності доцільно передбачити щодо незаконної допомоги десятирічний строк давності, після закінчення якого розпорядження про повернення видавати не можна.
- (27) Для забезпечення правової визначеності доцільно передбачити строки давності для накладення та забезпечення сплати штрафів та періодичних штрафних стягнень.
- (28) Неналежне використання допомоги може мати вплив на функціонування внутрішнього ринку, подібний до впливу незаконної допомоги, тому його слід розглядати відповідно до подібних процедур. На відміну від незаконної допомоги, допомога, яку імовірно було використано неналежним чином, є допомогою, яку попередньо схвалила Комісія. З огляду на це, Комісії не має бути дозволено використовувати припис про повернення у випадку неналежного використання допомоги.
- (29) Згідно зі статтею 108(1) ДФЄС, Комісія зобов'язана, у співпраці з державами-членами, постійно переглядати всі системи чинної допомоги. В інтересах прозорості та правової визначеності доцільно визначити сферу охоплення такої співпраці згідно із зазначеною статтею.
- (30) З метою забезпечення сумісності чинних схем допомоги з внутрішнім ринком і згідно зі статтею 108(1) ДФЄС у Комісії має бути змога пропонувати належні заходи, якщо чинна схема допомоги не є або перестала бути сумісною з внутрішнім ринком, та ініціювати процедуру, передбачену статтею 108(2) ДФЄС, якщо відповідна держава-член відмовляється впроваджувати пропонувані заходи.
- (31) Доцільно визначити всі можливості, що їх мають треті сторони для захисту своїх інтересів у рамках процедур, які стосуються державної допомоги.
- (32) Скарги є основним джерелом інформації для виявлення порушень правил Союзу щодо державної допомоги. Для забезпечення якості скарг, які подають Комісії, і водночас прозорості та правової визначеності, доцільно встановити умови, яким повинна відповідати скарга, щоб Комісія володіла інформацією про можливо незаконну допомогу і щоб запустити процес попереднього вивчення. Подання, які не відповідають таким умовам, мають розглядатися як загальна ринкова інформація і не мають обов'язково призводити до розслідувань *ex officio*.
- (33) Від заявників слід вимагати продемонструвати, що вони є заінтересованими сторонами у розумінні статті 108(2) ДФЄС і статті 1(h) цього Регламенту. Від них також слід вимагати надання певного обсягу інформації у формі, яку Комісія має бути вповноважена визначити в імплементаційному положенні. Щоб не знеохочувати потенційних скажників, зазначене імплементаційне положення має враховувати, щоб вимоги до заінтересованих сторін щодо подання скарг не були обтяжливими.
- (34) Щоб забезпечити розгляд Комісією подібних питань в узгоджений спосіб на всьому внутрішньому ринку, доцільно передбачити конкретну правову основу для порушення розслідувань щодо певних секторів економіки або певних інструментів допомоги в різних державах-членах. Для забезпечення пропорційності та в світлі високого адміністративного навантаження, зумовленого такими розслідуваннями, секторні розслідування слід проводити лише за умови, що наявна інформація підтверджує обґрунтовані підозри про те, що заходи чинної допомоги в певному секторі можуть суттєво обмежувати або викривляти конкуренцію на внутрішньому ринку в кількох державах-членах або що чинні заходи допомоги в певному секторі в кількох державах-членах не є або перестали бути сумісними з внутрішнім ринком. Такі розслідування мають надавати Комісії змогу розглядати питання горизонтальної державної допомоги в ефективний та прозорий спосіб й отримувати *ex ante* огляд відповідного сектора.
- (35) Щоб дозволити Комісії здійснювати дієвий моніторинг виконання її рішень та щоб сприяти співпраці між Комісією і державами-членами у постійному перегляді всіх чинних схем допомоги в державах-членах відповідно до статті 108(1) ДФЄС, необхідно встановити загальний обов'язок щодо звітування про всі чинні схеми допомоги.
- (36) Якщо Комісія має серйозні сумніви щодо того, чи виконано її рішення, їй мають бути доступні

додаткові інструменти, які дають змогу їй отримувати інформацію, необхідну для верифікації дієвого виконання її рішень. Доцільним і корисним інструментом для цього, зокрема у випадках, коли допомогу можливо було використано неналежним чином, може бути моніторинг на місцях. Відповідно, Комісію має бути вповноважена проводити моніторингові візити на місця, а компетентні органи держав-членів мають співпрацювати з нею, якщо суб'єкт господарювання чинить опір такому візиту.

- (37) Послідовність застосування правил державної допомоги вимагає запровадження механізмів співпраці між судами держав-членів і Комісією. Така співпраця є актуальною для всіх судів держав-членів, які застосовують статтю 107(1) та статтю 108 ДФЄС. Зокрема, у національних судів має бути змога звертатися до Комісії для отримання інформації або її висновку щодо питань застосування правил державної допомоги. Також у Комісії має бути змога подавати свої зауваження в письмовій чи усній формі судам, яким рекомендують застосовувати статтю 107(1) або статтю 108 ДФЄС. Надаючи національним судам таку допомогу, Комісія має діяти відповідно до свого обов'язку захищати суспільний інтерес.
- (38) Зазначені зауваження та висновки Комісії мають не обмежувати положення статті 267 ДФЄС і не мають бути юридично зобов'язальними для національних судів. Їх мають подавати в рамках національних процедурних правил та практик, у тому числі тих, що захищають права сторін, із повним дотриманням незалежності національних судів. Зауваження, які Комісія подає з власної ініціативи, мають бути обмежені випадками, які є важливими для послідовного застосування статті 107(1) або статті 108 ДФЄС, зокрема випадків, значущих для забезпечення застосування або для подальшого розвитку прецедентного права Союзу щодо державної допомоги.
- (39) В інтересах прозорості та правової визначеності доцільно надавати публічну інформацію про рішення Комісії, водночас зберігаючи принцип, згідно з яким рішення у справах про державну допомогу адресують відповідним державам-членам. З огляду на це, доцільно публікувати усі рішення, які можуть зачіпати інтереси заінтересованих сторін повністю чи в резюмованій формі, або забезпечувати доступність заінтересованим сторонам копій таких рішень, якщо їх не було опубліковано або не було опубліковано повністю.
- (40) Публікуючи свої рішення, Комісія має дотримуватися правил щодо професійної таємниці, у тому числі захисту всієї конфіденційної інформації та персональних даних, згідно зі статтею 339 ДФЄС.
- (41) Комісія у тісній взаємодії з Дорадчим комітетом з питань державної допомоги має бути в змозі ухвалювати імплементаційні положення, що встановлюють детальні правила стосовно процедур, передбачених цим Регламентом,

УХВАЛИЛА ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Терміни та означення

Для цілей цього Регламенту застосовують такі терміни та означення:

- (a) «допомога» означає будь-який захід, що відповідає всім критеріям, установленим у статті 107(1) ДФЄС;
- (b) «чинна допомога» означає:
- (i) без обмеження положень статей 144 та 172 Акта про вступ Австрії, Фінляндії та Швеції; пункту 3 і доповнення додатка IV до Акта про приєднання Чеської Республіки, Естонії, Кіпру, Латвії, Литви, Угорщини, Мальти, Польщі, Словенії та Словаччини; пунктів 2 та 3(b) і доповнення додатка V до Акта про приєднання Болгарії та Румунії; пунктів 2 та 3(b) і

доповнення додатка IV до Акта про приєднання Хорватії, будь-яку допомогу, що існувала до набуття чинності ДФЄС у відповідних державах-членах, а саме схеми допомоги й індивідуальну допомогу, впроваджені до набуття чинності ДФЄС у відповідних державах-членах і все ще застосовні;

- (ii) дозволена допомогу, а саме схеми допомоги й індивідуальну допомогу, на які надано дозвіл Комісії чи Ради;
 - (iii) допомогу, яку вважають такою, що на неї було надано дозвіл згідно зі статтею 4(6) Регламенту (ЄС) № 659/1999, статтею 4(6) цього Регламенту або до набуття чинності Регламентом (ЄС) № 659/1999, але відповідно до цієї процедури;
 - (iv) допомогу, яку вважають чинною допомогою згідно зі статтею 17 цього Регламенту;
 - (v) допомогу, яку вважають чинною допомогою, оскільки можна встановити, що на момент її впровадження вона не становила допомогу, але в подальшому стала допомогою внаслідок розвитку внутрішнього ринку, не зазнавши змін з боку держави-члена. Якщо певні заходи стають допомогою в результаті лібералізації законодавством Союзу тієї чи іншої діяльності, такі заходи не вважають чинною допомогою після дати, встановленої для лібералізації;
- (e) «нова допомога» означає всю допомогу, а саме схеми допомоги й індивідуальну допомогу, які не є чинною допомогою, включно зі змінами до чинної допомоги;
- (d) «схема допомоги» означає будь-який акт, на основі якого суб'єктам господарювання, визначеним у такому акті загальним та абстрактним чином, може бути надано індивідуальну допомогу без потреби в додаткових імплементаційних заходах, та будь-який акт, на основі якого одному чи декільком суб'єктам господарювання може бути надано допомогу, не пов'язану з конкретним проектом, на невизначений строк та/або в невизначеному розмірі;
- (e) «індивідуальна допомога» означає допомогу, яку не надають на основі схеми допомоги, а також надання допомоги, що підлягає нотифікації, на основі схеми допомоги;
- (f) «незаконна допомога» означає нову допомогу, впроваджену всупереч статті 108(3) ДФЄС;
- (g) «неналежне використання допомоги» означає допомогу, що її отримувач допомоги використовує всупереч рішення, ухваленому згідно зі статтею 4(3) чи статтею 7(3) або (4) Регламенту (ЄС) № 659/1999, або статтею 4(3) чи статтею 9(3) або (4) цього Регламенту;
- (h) «заінтересована сторона» означає будь-яку державу-член і будь-яку особу, суб'єкта господарювання чи об'єднання суб'єктів господарювання, інтереси яких можуть зазнати впливу від надання допомоги, зокрема отримувача допомоги, суб'єктів господарювання-конкурентів та професійні асоціації.

ГЛАВА II

ПРОЦЕДУРА ЩОДО НОТИФІКОВАНОЇ ДОПОМОГИ

Стаття 2

Нотифікація нової допомоги

1. За винятком випадків, передбачених у регламентах, укладених відповідно до статті 109 ДФЄС або до інших застосовних його положень, відповідна держава-член заздалегідь нотифікує Комісії будь-які плани щодо надання нової допомоги. Комісія без затримки інформує відповідну державу-член про отримання нотифікації.
2. У нотифікації відповідна держава-член надає всю інформацію, необхідну для надання Комісії змоги ухвалити рішення відповідно до статей 4 та 9 («повна нотифікація»).

Стаття 3

Положення про невживання заходів

Допомогу, що підлягає нотифікації згідно зі статтею 2(1), впроваджують лише після того, як Комісія ухвалила або коли вважається, що вона ухвалила, рішення, яке надає дозвіл на таку допомогу.

Стаття 4

Попереднє вивчення нотифікації та рішення Комісії

1. Комісія вивчає нотифікацію, щойно її отримано. Без обмеження положень статті 10, Комісія ухвалює рішення відповідно до параграфів 2, 3 або 4 цієї статті.
2. Якщо Комісія за результатами попереднього вивчення виявляє, що нотифікований захід не є допомогою, вона фіксує такий висновок у формі рішення.
3. Якщо Комісія за результатами попереднього вивчення не виявляє сумнівів щодо сумісності нотифікованого заходу із внутрішнім ринком, оскільки той підпадає під дію статті 107(1) ДФЄС, вона ухвалює рішення щодо сумісності такого заходу з внутрішнім ринком («рішення не висувати заперечень»). У такому рішенні зазначають, яке виключення згідно з ДФЄС було застосовано.
4. Якщо Комісія за результатами попереднього вивчення виявляє сумніви щодо сумісності нотифікованого заходу з внутрішнім ринком, вона ухвалює рішення про ініціювання провадження згідно зі статтею 108(2) ДФЄС («рішення ініціювати процедуру офіційного розслідування»).
5. Рішення, зазначені в параграфах 2, 3 та 4 цієї статті, повинні бути ухвалені протягом двох місяців. Відлік такого строку починається з наступного дня після отримання повної нотифікації. Нотифікацію вважають повною, якщо протягом двох місяців після її отримання або після отримання будь-якої запитаної додаткової інформації Комісія не звертається із запитом про надання будь-якої додаткової інформації. Зазначений строк може бути подовжений за спільною згодою Комісії та відповідної держави-члена. У відповідних випадках Комісія може встановлювати коротші строки.
6. Якщо Комісія не ухвалила рішення згідно з параграфами 2, 3 або 4 у строк, встановлений у параграфі 5, допомогу вважають такою, на яку Комісія надала дозвіл. Як наслідок, відповідна держава-член може запровадити відповідні заходи, надіславши Комісії попереднє повідомлення про це, окрім випадків коли Комісія ухвалює рішення відповідно до цієї статті протягом 15 робочих днів з дати отримання такого повідомлення.

Стаття 5

Запит про надання інформації до держави-члена, що здійснює нотифікацію

1. Якщо Комісія вважає, що інформація, надана відповідною державою-членом щодо заходу, нотифікованого згідно зі статтею 2, є неповною, вона надсилає запит про надання всієї необхідної додаткової інформації. Коли держава-член надає відповідь на такий запит, Комісія повідомляє таку державу-член про отримання відповіді.
2. Якщо відповідна держава-член не надає запитуваної інформації у визначений Комісією строк або надає неповну інформацію, Комісія надсилає нагадування, передбачаючи достатній додатковий строк для надання такої інформації.
3. Нотифікацію вважають відкликаною, якщо запитувану інформацію не було надано у визначений строк, за винятком випадків, коли до закінчення такого строку за спільною згодою Комісії і відповідної держави-члена його було подовжено або коли відповідна держава-член у належним чином обґрунтованій заяві інформує Комісію про те, що вона вважає нотифікацію повною, оскільки запитуваної додаткової інформації немає в наявності або її вже було надано. У такому разі відлік строку, зазначеного у статті 4(5), починається наступного дня після отримання заяви. Якщо нотифікацію вважають відкликаною, Комісія інформує про це державу-член.

Стаття 6

Процедура офіційного розслідування

1. У рішенні про ініціювання процедури офіційного розслідування повинне міститися резюме відповідних фактичних і правових питань, у тому числі попередня оцінка Комісії щодо характеру пропонованого заходу допомоги, та повинні бути викладені сумніви щодо його сумісності з внутрішнім ринком. У рішенні повинне міститися звернення до відповідної держави-члена та інших заінтересованих сторін щодо подання коментарів у визначений строк, який зазвичай становить не більше одного місяця. У належним чином обґрунтованих випадках Комісія може продовжити визначений строк.
2. Отримані коментарі передають відповідній державі-члену. За запитом заінтересованої сторони, обґрунтованим можливим завданням їй шкоди, її ідентифікаційні дані не розкривають відповідній державі-члену. Відповідна держава-член може відповісти на подані коментарі протягом визначеного строку, який зазвичай становить не більше одного місяця. У належним чином обґрунтованих випадках Комісія може продовжити визначений строк.

Стаття 7

Запит про надання інформації до інших джерел

1. Після ініціювання процедури офіційного розслідування, передбаченої у статті 6, зокрема щодо технічно складних випадків, які підлягають оцінюванню по суті, Комісія може, якщо інформація, надана відповідною державою-членом під час попереднього вивчення, не є достатньою, звернутися до будь-якої іншої держави-члена, суб'єкта господарювання або об'єднання суб'єктів господарювання із запитом про надання всієї ринкової інформації, необхідної Комісії для проведення оцінювання відповідного заходу, з належним урахуванням принципу пропорційності, зокрема щодо малих та середніх підприємств.
2. Комісія може запитувати інформацію лише:
 - (a) якщо вона обмежена процедурами офіційного розслідування, що їх Комісія визнала недієвими станом на поточний момент; та
 - (b) коли йдеться про отримувачів допомоги, якщо відповідна держава-член дає згоду на такий запит.
3. Суб'єкти господарювання або їх об'єднання, які надають інформацію за запитом Комісії про надання ринкової інформації згідно з параграфами 6 та 7, подають свою відповідь одночасно Комісії та відповідній державі-члену, за умови що надані документи не містять інформації, яка є конфіденційною по відношенню до зазначеної держави-члена.

Комісія регулює та відстежує передавання інформації між відповідними державами-членами, суб'єктами господарювання або об'єднаннями суб'єктів господарювання, а також перевіряє заявлену конфіденційність передаваної інформації.
4. Комісія запитує лише інформацію, наявну в держав-членів, суб'єктів господарювання або об'єднань суб'єктів господарювання, яких стосується запит.
5. Держави-члени надають інформацію на підставі простого запиту у визначений Комісією строк, який зазвичай повинен становити не більше одного місяця. Якщо відповідна держава-член не надає запитуваної інформації у зазначений строк або надає неповну інформацію, Комісія надсилає їй нагадування.
6. Комісія може вимагати від суб'єкта господарювання чи об'єднання суб'єктів господарювання надати інформацію на основі простого запиту. Якщо Комісія надсилає простий запит про надання інформації суб'єкту господарювання чи об'єднанню суб'єктів господарювання, вона зазначає правову основу і мету запиту, визначає, яка саме інформація потрібна, і встановлює пропорційний строк, у який така інформація повинна бути надана. Вона також зазначає штрафи, передбачені у статті 8(1), за надання неправильної або оманливої інформації.

7. Комісія може вимагати від суб'єкта господарювання чи об'єднання суб'єктів господарювання надати інформацію на основі рішення. Якщо Комісія вимагає від суб'єкта господарювання чи об'єднання суб'єктів господарювання надати інформацію на основі рішення, вона зазначає правову основу, мету запиту, визначає, яка сама інформація потрібна, і встановлює пропорційний строк, у який така інформація повинна бути надана. Вона також вказує штрафи, передбачені в статті 8(1), і вказує або, у відповідних випадках, накладає періодичні грошові санкції, передбачені у статті 8(2). Окрім цього, Комісія зазначає, що суб'єкт господарювання чи об'єднання суб'єктів господарювання має право на перегляд рішення Судом Європейського Союзу.

8. Надсилаючи запит згідно з параграфом 1 або 6 цієї статті чи ухвалюючи рішення відповідно до параграфа 7, Комісія також одночасно надає їх копії відповідній державі-члену. Комісія вказує критерії, за якими вона обирала одержувачів такого запиту чи рішення.

9. Інформацію, яку запитують чи вимагають, надають власники суб'єктів господарювання чи їх представники або, у випадку юридичних осіб, компаній, фірм або об'єднань, які не мають правосуб'єктності, від їхнього імені — особи, уповноважені їх представляти за законом або їхнім статутом. Надавати інформацію можуть особи, належним чином уповноважені діяти від імені своїх клієнтів. Однак, останні несуть повну відповідальність, якщо надана інформація є неправильною, неповною або оманливою.

Стаття 8

Штрафи та періодичні штрафні стягнення

1. Комісія може, якщо це вважається необхідним і пропорційним, на основі рішення накладати на суб'єктів господарювання чи об'єднання суб'єктів господарювання штрафи у розмірі, що не перевищує 1% від їхнього сумарного обороту за попередній господарський рік, якщо вони умисно або через грубу недбалість:

- (а) надають неправильну чи оманливу інформацію у відповідь на запит, поданий згідно зі статтею 7(6);
- (б) надають неправильну, неповну або оманливу інформацію у відповідь на рішення, ухвалене згідно зі статтею 7(7), або не надають інформацію у встановлений строк.

2. Комісія може на основі рішення накладати на суб'єктів господарювання чи об'єднання суб'єктів господарювання періодичні штрафні стягнення, якщо суб'єкт господарювання чи об'єднання суб'єктів господарювання не надає повну та правильну інформацію, запитувану Комісією на основі рішення, ухваленого згідно зі статтею 7(7).

Розмір періодичних штрафних стягнень не повинен перевищувати 5% від середнього денного обороту відповідного суб'єкта господарювання чи об'єднання суб'єктів господарювання в попередньому господарському році за кожний робочий день затримки, розрахованої з установленної в рішенні дати і до моменту надання повної й правильної інформації на запит або на вимогу Комісії.

3. При визначенні розміру штрафу чи періодичного штрафного стягнення до уваги беруться характер, тяжкість та тривалість порушення, з належним урахуванням принципів пропорційності та доцільності, зокрема щодо малих та середніх підприємств.

4. Якщо суб'єкти господарювання чи об'єднання суб'єктів господарювання виконали обов'язок, для забезпечення якого було накладено періодичні штрафні стягнення, Комісія може зменшити остаточний розмір періодичних штрафних стягнень порівняно з тим, який було встановлено за початковим рішенням про накладення періодичних штрафних стягнень. Комісія може також скасувати періодичні штрафні стягнення.

5. Перед ухваленням будь-якого рішення згідно з параграфом 1 або 2 цієї статті, Комісія встановлює остаточний кінцевий термін тривалістю у 2 тижні для отримання ринкової інформації, якої бракує, від відповідних суб'єктів господарювання чи об'єднань суб'єктів господарювання, а також надає їм можливість представити їхню позицію.

6. Суд Європейського Союзу має необмежену юрисдикцію у розумінні статті 261 ДФЄС щодо перегляду штрафів чи періодичних штрафних стягнень, накладених Комісією. Він може скасувати накладені штрафи чи періодичні штрафні стягнення, а також зменшити чи збільшити їх розмір.

Стаття 9

Рішення Комісії про закриття процедури офіційного розслідування

1. Без обмеження положень статті 10, процедуру офіційного розслідування закривають на підставі рішення, як передбачено в параграфах 2–5 цієї статті.
2. Якщо Комісія встановлює, що, у відповідних випадках, після внесення змін відповідною державою-членом нотифікований захід перестає бути допомогою, вона фіксує такий висновок у формі рішення.
3. Якщо Комісія встановлює, що, у відповідних випадках, після внесення змін відповідною державою-членом, сумніви щодо сумісності нотифікованого заходу з внутрішнім ринком усунено, вона ухвалює рішення про сумісність допомоги із внутрішнім ринком («позитивне рішення»). У такому рішенні зазначають, яке виключення згідно з ДФЄС було застосовано.
4. Комісія може додавати до позитивного рішення умови, на яких допомогу можна вважати сумісною з внутрішнім ринком, і може встановлювати обов'язки для забезпечення можливості моніторингу дотримання рішення («умовне рішення»).
5. Якщо Комісія встановлює, що нотифікована допомога не є сумісною з внутрішнім ринком, вона ухвалює рішення про неможливість впровадження такої допомоги («негативне рішення»).
6. Рішення, ухвалені згідно з параграфами 2–5, ухвалюють шойно усунено сумніви, зазначені у статті 4(4). Комісія докладася усіх можливих зусиль, щоб ухвалити рішення протягом 18 місяців з моменту відкриття процедури. За спільною згодою Комісії та відповідної держави-члена зазначений строк може бути подовжено.
7. Після закінчення строку, зазначеного в параграфі 6 цієї статті, Комісія, за запитом відповідної держави-члена, повинна протягом двох місяців ухвалити рішення на підставі наявної в неї інформації. У відповідних випадках, якщо наданої інформації недостатньо для визначення сумісності, Комісія ухвалює негативне рішення.
8. Перед ухваленням будь-якого рішення відповідно до параграфів 2–5, Комісія надає відповідній державі-члену можливість представити свою позицію щодо інформації, яку отримала Комісія і яку було надано відповідній державі-члену згідно зі статтею 7(3), у строк, що зазвичай не перевищує одного місяця.
9. Комісія не повинна використовувати надану респондентами конфіденційну інформацію, яку не можна узагальнити чи знеособити в інший спосіб, у будь-якому рішенні, ухваленому згідно з параграфами 2–5 цієї статті, якщо вона не отримала їхньої згоди на розголошення цієї інформації відповідній державі-члену. Комісія може ухвалити обґрунтоване рішення, яке повинне бути повідомлене відповідному суб'єкту господарювання чи об'єднанню суб'єктів господарювання, у якому визначає, що інформація, яку надав респондент і яку позначено як конфіденційну, не підпадає під захищену, та встановлює дату, після якої таку інформацію буде розголошено. Зазначений строк повинен становити щонайменше 1 місяць.
10. Комісія повинна належним чином враховувати законні інтереси суб'єктів господарювання, пов'язані із захистом їхньої комерційної таємниці та іншої конфіденційної інформації. Суб'єкт господарювання чи об'єднання суб'єктів господарювання, що надає інформацію згідно зі статтею 7 і не є отримувачем відповідного заходу державної допомоги, може звернутися із запитом про нерозкриття своїх ідентифікаційних даних відповідній державі-члену у зв'язку з можливим завданням йому шкоди.

Стаття 10

Відкликання нотифікації

1. Відповідна держава-член може відкликати нотифікацію у розумінні статті 2 в установлений строк, до того, як Комісія ухвалить рішення згідно зі статтею 4 чи статтею 9.
2. У випадках, коли Комісія ініціювала процедуру офіційного розслідування, вона закриває таку процедуру.

Стаття 11

Скасування рішення

Комісія може скасувати рішення, ухвалене відповідно до статті 4(2) або (3) чи статті 9(2), (3) або (4), після надання відповідній державі-члену можливості подати коментарі, якщо визначальною підставою для ухвалення такого рішення стала надана в рамках процедури неправильна інформація. Перед тим, як скасувати рішення та ухвалити нове рішення, Комісія відкриває процедуру офіційного розслідування згідно зі статтею 4(4). Статті 6, 9 та 12, стаття 13(1), а також статті 15, 16 та 17 застосовують *mutatis mutandis*.

ГЛАВА III

ПРОЦЕДУРА ЩОДО НЕЗАКОННОЇ ДОПОМОГИ

Стаття 12

Вивчення, запит про надання інформації та припис про надання інформації

1. Без обмеження положень статті 24, Комісія може за власною ініціативою вивчати інформацію щодо можливо незаконної допомоги з будь-якого джерела.

Комісія без неналежних затримок вивчає будь-яку скаргу, подану будь-якою заінтересованою стороною відповідно до статті 24(2), та забезпечує повне і регулярне інформування відповідної держави-члена про хід та результати такого вивчення.

2. За необхідності, Комісія запитує інформацію у відповідній державі-члена. Статтю 2(2) і статтю 5(1) та (2) застосовують *mutatis mutandis*.

Після ініціювання процедури офіційного розслідування Комісія може також запитувати інформацію в будь-якої іншої держави-члена, суб'єкта господарювання або об'єднання суб'єктів господарювання згідно зі статтями 7 та 8, які застосовують *mutatis mutandis*.

3. Якщо, незважаючи на нагадування згідно зі статтею 5(2), відповідна держава-член не надає запитувану інформацію у встановлений Комісією строк або надає неповну інформацію, Комісія вимагає надати таку інформацію на основі рішення («припис про надання інформації»). У такому рішенні має бути зазначено, яку інформацію вимагають, і встановлено належний строк, упродовж якого її необхідно надати.

Стаття 13

Припис про призупинення або тимчасове повернення допомоги

1. Комісія, надавши відповідній державі-члену можливість подати свої коментарі, може ухвалити рішення, яке вимагає від держави-члена призупинити надання будь-якої незаконної допомоги, доки Комісія ухвалить рішення про сумісність чи несумісність такої допомоги зі внутрішнім ринком («припис про призупинення»).

2. Комісія, надавши відповідній державі-члену можливість подати її коментарі, може ухвалити рішення, яке вимагає від держави-члена тимчасово повернути будь-яку незаконну допомогу, доки Комісія ухвалить рішення про сумісність чи несумісність такої допомоги зі внутрішнім ринком («припис про повернення»), за умови дотримання таких критеріїв:

(а) згідно з усталеною практикою відсутні сумніви, що відповідний захід має характер допомоги;

(b) існує потреба в негайному вжитті дій;

(c) існує серйозний ризик завдання суттєвої та непоправної шкоди конкуренту.

Повернення здійснюється згідно з процедурою, визначеною в статті 16(2) та (3). Після фактичного повернення допомоги Комісія ухвалює рішення у строки, застосовні до нотифікованої допомоги.

Комісія може дозволити державі-члену сполучати повернення допомоги з виплатою допомоги для порятунку відповідної фірми.

Положення цього параграфу застосовні лише до незаконної допомоги, запровадженої після набуття чинності Регламентом (ЄС) № 659/1999.

Стаття 14

Невиконання припису

Якщо держава-член не виконує припис про призупинення або повернення, Комісія має право, одночасно із вивченням справи по суті на основі наявної інформації, напряду передавати справу до Суду Європейського Союзу і звертатися із клопотанням про визнання невиконання припису порушенням положень ДФЄС.

Стаття 15

Рішення Комісії

1. За результатами вивчення можливої незаконної допомоги ухвалюють рішення згідно зі статтею 4(2), (3) або (4). У випадку ухвалення рішень про ініціювання процедури офіційного розслідування, провадження закривають на підставі рішення згідно зі статтею 9. Якщо держава-член не виконує припис про надання інформації, таке рішення ухвалюють на основі наявної інформації.

2. У випадку можливої незаконної допомоги, без обмеження положень статті 13(2), Комісія не повинна бути обмежена строком, визначеним у статтях 4(5), 9(6) та 9(7).

3. Статтю 11 застосовують *mutatis mutandis*.

Стаття 16

Повернення допомоги

1. Якщо у випадку надання незаконної допомоги винесено негативне рішення, Комісія ухвалює рішення, згідно з яким відповідна держава-член повинна вжити усіх необхідних заходів для повернення допомоги від отримувача («рішення про повернення»). Комісія не вимагає повернення допомоги, якщо це суперечить загальним принципам права Союзу.

2. Допомога, яка підлягає поверненню згідно з рішенням про повернення, включає відповідну процентну ставку, встановлену Комісією. Відсотки нараховують із дати надання незаконної допомоги отримувачу до дати її повернення.

3. Без обмеження будь-яких постанов Суду Європейського Союзу відповідно до статті 278 ДФЄС, повернення здійснюють невідкладно та згідно з процедурами, передбаченими національним правом відповідної держави-члена за умови, що вони забезпечують невідкладне та дієве виконання рішення Комісії. З цією метою й у випадку розгляду в національному суді, відповідні держави-члени повинні вживати всіх необхідних заходів, доступних у їхніх правових системах, у тому числі заходів забезпечення, без обмеження положень права Союзу.

ГЛАВА IV

СТРОКИ ДАВНОСТІ

Стаття 17

Строк давності для повернення допомоги

1. Повноваження Комісії щодо повернення допомоги обмежено строком давності у 10 років.
2. Відлік строку давності починають із дня надання отримувачу незаконної допомоги як індивідуальної допомоги або як допомоги за схемою допомоги. Будь-які заходи, що їх вживає Комісія або держава-член, яка діє на вимогу Комісії, стосовно незаконної допомоги, переривають строк давності. Після кожного переривання його відлік починається заново. Відлік строку давності призупиняють на час, допоки рішення Комісії є предметом розгляду в Суді Європейського Союзу.
3. Будь-яку допомогу, стосовно якої спливає строк давності, вважають чинною допомогоюю.

Стаття 18

Строк давності для накладення штрафів та періодичних штрафних стягнень

1. Повноваження, надані Комісії згідно зі статтею 8, обмежено строком давності у 3 роки.
2. Відлік строку, передбаченого у параграфі 1, починають із дня, коли було вчинено порушення, зазначене в статті 8. При цьому, у випадку продовження або повторення порушень відлік строку починають із дня припинення порушення.
3. Будь-які заходи, що їх вжила Комісія з метою розслідування або ведення провадження щодо порушення, зазначеного у статті 8, переривають строк давності для накладення штрафів або періодичних штрафних стягнень, починаючи з дати повідомлення відповідного суб'єкта господарювання чи об'єднання суб'єктів господарювання про такі заходи.
4. Після кожного переривання відлік строку давності починається заново. Однак, строк давності закінчується не пізніше ніж у день, коли спливає період у 6 років, упродовж якого Комісія не накладала штраф або періодичні штрафні стягнення. Зазначений період продовжується на час, протягом якого було призупинено відлік строку давності, відповідно до параграфа 5 цієї статті.
5. Відлік строку давності для накладення штрафів або періодичних штрафних стягнень призупиняють на той час, допоки рішення Комісії є предметом розгляду в Суді Європейського Союзу.

Стаття 19

Строки давності для забезпечення сплати штрафів та періодичних штрафних стягнень

1. Повноваження Комісії із забезпечення виконання рішень, ухвалених згідно зі статтею 8, обмежені строком давності у 5 років.
2. Відлік строку, передбаченого в параграфі 1, починають із дня, коли рішення, ухвалене відповідно до статті 8, стає остаточним.
3. Строк давності, передбачений у параграфі 1 цієї статті, переривається:
 - (a) повідомленням про рішення, яке змінює початковий розмір штрафу чи періодичного штрафного стягнення або відхиляє клопотання про зміну;
 - (b) будь-якими діями держави-члена за запитом Комісії чи діями Комісії, метою яких є забезпечення сплати штрафу або періодичного грошового стягнення.
4. Після кожного переривання відлік строку давності починається заново.
5. Строк давності, передбачений у параграфі 1 цієї статті, призупиняють на період, протягом якого:
 - (a) респонденту надають час для сплати;
 - (b) забезпечення сплати призупинено відповідно до рішення Суду Європейського Союзу.

ГЛАВА V

ПРОЦЕДУРА ЩОДО НЕНАЛЕЖНОГО ВИКОРИСТАННЯ ДОПОМОГИ

Стаття 20

Неналежне використання допомоги

Без обмеження положень статті 28, у випадку неналежного використання допомоги Комісія може ініціювати процедуру офіційного розслідування згідно зі статтею 4(4). Статті 6–9, 11 та 12, статтю 13(1) та статті 14–17 застосовують *mutatis mutandis*.

ГЛАВА VI

ПРОЦЕДУРА ЩОДО ЧИННИХ СХЕМ ДОПОМОГИ

Стаття 21

Співпраця відповідно до статті 108(1) ДФЄС

1. Комісія отримує від відповідної держави-члена всю необхідну інформацію для перегляду, у співпраці з державою-членом, чинних схем допомоги відповідно до статті 108(1) ДФЄС.
2. Якщо Комісія вважає, що чинна схема допомоги не є або перестала бути сумісною з внутрішнім ринком, вона повідомляє відповідну державу-член про свою попередню позицію і надає відповідній державі-члену можливість подати свої коментарі протягом одного місяця. У належним чином обґрунтованих випадках Комісія може продовжити цей строк.

Стаття 22

Пропозиція щодо вжиття належних заходів

Якщо Комісія на підставі інформації, поданої державою-членом згідно зі статтею 21, вирішує, що чинна схема допомоги не є або перестала бути сумісною з внутрішнім ринком, вона надає відповідній державі-члену рекомендацію з пропозицією щодо вжиття належних заходів. У такій рекомендації може бути запропоновано, зокрема:

- (a) істотні зміни схеми допомоги; або
- (b) запровадження процедурних вимог; або
- (c) скасування схеми допомоги.

Стаття 23

Правові наслідки пропозиції щодо вжиття належних заходів

1. Якщо відповідна держава-член погоджується із запропонованими заходами та повідомляє про це Комісію, Комісія фіксує цей факт та інформує про це державу-член. Надаючи згоду, держава-член зобов'язується реалізувати відповідні заходи.
2. Якщо відповідна держава-член не погоджується із запропонованими заходами, але Комісія, з урахуванням аргументів відповідної держави-члена, все ж вважає такі заходи необхідними, вона ініціює провадження згідно зі статтею 4(4). Статті 6, 9 та 11 застосовують *mutatis mutandis*.

ГЛАВА VII

ЗАІНТЕРЕСОВАНІ СТОРОНИ

Стаття 24

Права заінтересованих сторін

1. Будь-яка заінтересована сторона може подати коментарі згідно зі статтею 6 після ухвалення Комісією рішення ініціювати процедуру офіційного розслідування. Будь-якій заінтересованій стороні,

яка подала такі коментарі, та будь-якому отримувачу індивідуальної допомоги надсилають копію рішення, ухваленого Комісією згідно зі статтею 9.

2. Будь-яка заінтересована сторона може подати скаргу, щоб поінформувати Комісію про будь-яку можливо незаконну допомогу або можливе неналежне використання допомоги. З цією метою заінтересована сторона належним чином заповнює форму, визначену в імплементаційному положенні, зазначеному в статті 33, та надає обов'язкову інформацію, якої вимагає така форма.

Якщо Комісія вважає, що заінтересована сторона не виконує вимог щодо заповнення форми скарги або що факти та правові норми, наведені заінтересованою стороною, не є достатніми підставами для доведення, шляхом вивчення *prima facie*, існування незаконної допомоги або неналежного використання допомоги, вона повідомляє про це заінтересовану сторону та надає їй можливість подати коментарі у встановлений строк, який зазвичай становить не більше одного місяця. Якщо заінтересована сторона не представляє свою позицію у встановлений строк, скаргу вважають відкликаною. Комісія інформує відповідну державу-член, коли скаргу вирішують вважати відкликаною.

Комісія надсилає скаржнику копію рішення у справі щодо предмету скарги.

3. Будь-яка заінтересована сторона може отримати копію будь-якого рішення згідно зі статтями 4 та 9, статтею 12(3) та статтею 13 за запитом.

ГЛАВА VIII

РОЗСЛІДУВАННЯ ЩОДО СЕКТОРІВ ЕКОНОМІКИ Й ІНСТРУМЕНТІВ ДОПОМОГИ

Стаття 25

Розслідування щодо секторів економіки й інструментів допомоги

1. Якщо наявна інформація підтверджує обґрунтовану підозру про те, що заходи державної допомоги в певному секторі або на основі певного інструмента допомоги можуть суттєво обмежувати або викривляти конкуренцію на внутрішньому ринку в декількох державах-членах, або що чинні заходи допомоги в певному секторі в декількох державах-членах не є або перестали бути сумісними з внутрішнім ринком, Комісія може провести розслідування щодо відповідного сектора економіки або щодо використання відповідного інструмента допомоги в різних державах-членах. Під час такого розслідування Комісія може звертатися до відповідних держав-членів та/або суб'єктів господарювання чи об'єднань суб'єктів господарювання із запитом про надання необхідної інформації для застосування статей 107 і 108 ДФЕС, із належним урахуванням принципу пропорційності.

Комісія зазначає підстави для розслідування і вибору адресатів у всіх запитах про надання інформації, надісланих відповідно до цієї статті.

Комісія публікує звіт про результати розслідування в окремих секторах економіки або щодо певних інструментів допомоги в різних державах-членах, і пропонує відповідним державам-членам та будь-яким суб'єктам господарювання чи об'єднанням суб'єктів господарювання подати коментарі.

2. Інформацію, отриману у процесі розслідувань у певних секторах економіки, можна використовувати в рамках процедур за цим Регламентом.

3. Статті 5, 7 та 8 цього Регламенту застосовують *mutatis mutandis*.

ГЛАВА IX

МОНІТОРИНГ

Стаття 26

Річні звіти

1. Держави-члени подають Комісії річні звіти про всі чинні схеми допомоги, щодо яких в умовному рішенні відповідно до статті 9(4) не було накладено конкретних обов'язків зі звітування.
2. Якщо, незважаючи на нагадування, відповідна держава-член не подає річного звіту, Комісія може діяти щодо відповідної схеми допомоги згідно зі статтею 22.

Стаття 27

Моніторинг на місцях

1. Якщо Комісія має серйозні сумніви щодо виконання рішень не висувати заперечень, позитивних рішень або умовних рішень щодо індивідуальної допомоги, відповідна держава-член, після надання їй можливості подати коментарі, дозволяє Комісії здійснювати моніторингові візити на місця.
2. З метою перевірки дотримання відповідного рішення, уповноважені Комісією посадові особи мають право:
 - (a) заходити до будь-яких приміщень і на територію відповідного суб'єкта господарювання;
 - (b) просити надання усних пояснень на місці;
 - (c) перевіряти бухгалтерію та інші реєстри господарських операцій і знімати копії або вимагати їх надання.

За потреби Комісії можуть допомагати незалежні експерти.

3. Комісія заздалегідь у письмовій формі інформує відповідну державу-член про моніторинговий візит на місця та надає їй ідентифікаційні дані уповноважених посадових осіб та експертів. Якщо держава-член має належним чином обґрунтовані заперечення щодо експертів, яких обрала Комісія, експертів призначають за спільним погодженням із державою-членом. Посадові особи Комісії й експерти, вповноважені здійснювати моніторингові візити на місця, повинні пред'явити письмовий дозвіл із зазначенням предмета та мети візиту.
4. Під час проведення моніторингових візитів можуть бути присутні посадові особи, уповноважені державою-членом, на території якої здійснюють моніторинговий візит.
5. Комісія повинна надати державі-члену копію будь-якого звіту, складеного за результатами моніторингового візиту.
6. Якщо суб'єкт господарювання чинить опір проведенню моніторингового візиту за рішенням Комісії згідно з цією статтею, відповідна держава-член повинна надати посадовим особам і уповноваженим Комісією експертам допомогу, необхідну для надання їм змоги проведення моніторингового візиту.

Стаття 28

Невиконання рішень і постанов суду

1. Якщо відповідна держава-член не виконує умовні або негативні рішення, зокрема у випадках, зазначених у статті 16 цього Регламенту, Комісія може напряму звернутися зі справою до Суду Європейського Союзу відповідно до статті 108(2) ДФЄС.
2. Якщо Комісія вважає, що відповідна держава-член не виконала постанову Суду Європейського Союзу, Комісія може розглядати справу згідно зі статтею 260 ДФЄС.

ГЛАВА X

СПІВПРАЦЯ З НАЦІОНАЛЬНИМИ СУДАМИ

Стаття 29

Співпраця з національними судами

1. З метою застосування статті 107(1) і статті 108 ДФЄС, суди держав-членів можуть звертатися до Комісії з проханням передати їм наявну в неї інформацію або її висновок щодо застосування правил державної допомоги.

2. Якщо це необхідно для узгодженого застосування положень статті 107(1) або статті 108 ДФЄС, Комісія, діючи за власною ініціативою, може подавати письмові зауваження до судів держав-членів, відповідальних за застосування правил державної допомоги. З дозволу відповідного суду Комісія також може надавати усні зауваження.

Перед тим як офіційно подати зауваження, Комісія повинна поінформувати відповідну державу-член про такі наміри.

Виключно з метою підготовки зауважень, Комісія може звертатися до відповідного суду держави-члена із запитом про передачу документів, які суд має в своєму розпорядженні і які необхідні Комісії для оцінювання справи.

ГЛАВА XI ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 30

Професійна таємниця

Комісія та держави-члени, їхні посадові особи та інші службовці, у тому числі призначені Комісією незалежні експерти, не повинні розголошувати інформацію, отриману ними у зв'язку із застосуванням цього Регламенту, на яку поширюється обов'язок щодо збереження професійної таємниці.

Стаття 31

Адресат рішень

1. Рішення, ухвалені згідно зі статтею 7(7), статтею 8(1) та (2) і статтею 9(9), адресують відповідному суб'єкту господарювання чи об'єднанню суб'єктів господарювання. Комісія без затримки повідомляє своє рішення адресату і надає йому можливість повідомити Комісії, яку інформацію він вважає такою, на яку поширюється обов'язок щодо збереження професійної таємниці.

2. Усі інші рішення Комісії, ухвалені відповідно до глав II, III, V, VI та IX, адресують відповідній державі-члену. Комісія без затримки повідомляє їх відповідній державі-члену і надає такій державі-члену можливість повідомити Комісії, яку інформацію вона вважає такою, на яку поширюється обов'язок щодо збереження професійної таємниці.

Стаття 32

Опублікування рішень

1. Комісія публікує в *Офіційному віснику Європейського Союзу* стисле повідомлення про рішення, які вона ухвалює згідно зі статтею 4(2) та (3) і статтею 22 разом зі статтею 23(1). У стислому повідомленні зазначають можливість отримати копію автентичної мовної версії чи версій рішення.

2. Комісія публікує в *Офіційному віснику Європейського Союзу* автентичні мовні версії рішень, які вона ухвалює згідно зі статтею 4(4). В *Офіційному віснику*, що його публікують мовами, іншими ніж мова автентичної версії, до автентичної мовної версії додають інформативне резюме мовою такого *Офіційного вісника*.

3. Комісія публікує в *Офіційному віснику Європейського Союзу* рішення, які вона ухвалює згідно зі статтею 8(1) та (2) і статтею 9.

4. У випадках, у яких застосовують статтю 4(6) або статтю 10(2), в *Офіційному віснику Європейського Союзу* публікують коротке повідомлення.

5. Рада може, діючи одностайно, вирішувати питання щодо опублікування рішень в *Офіційному віснику Європейського Союзу* відповідно до третього підпараграфу статті 108(2) ДФЄС.

Стаття 33

Імплементативні положення

Комісія, діючи згідно з процедурою, встановленою у статті 34, має повноваження ухвалювати імплементативні положення щодо:

- (a) форми, змісту й інших деталей нотифікацій/повідомлень;
- (b) форми, змісту й інших деталей річних звітів;
- (c) форми, змісту й інших деталей скарг, що їх подають відповідно до статті 12(1) і статті 24(2);
- (d) детальної інформації про строки та їх розрахунок; та
- (e) процентної ставки, зазначеної у статті 16(2).

Стаття 34

Консультації з Дорадчим комітетом з питань державної допомоги

1. Перед ухваленням будь-яких імплементативних положень згідно зі статтею 33, Комісія проводить консультації з Дорадчим комітетом з питань державної допомоги, створеним відповідно до Регламенту Ради (ЄС) 2015/1588 ⁽⁴⁾ («Комітет»).
2. Консультації з Комітетом проводять на засіданні, яке скликає Комісія. До повідомлення про проведення засідання додають проекти та документи, які планують розглянути. Засідання відбувається не раніше, ніж через два місяці після надсилання повідомлення. В екстрених випадках, цей строк може бути скорочено.
3. Представник Комісії подає Комітету проект інструментів, які планують ухвалити. Комітет надає висновок щодо проекту у строк, який голова Комітету може встановлювати залежно від ступеня нагальності питання, якщо необхідно — шляхом голосування.
4. Висновок фіксують у протоколі зборів. При цьому кожна держава-член має право просити зафіксувати її позицію в протоколі. Комітет може рекомендувати опублікування висновку в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.
5. Комісія максимально враховує наданий Комітетом висновок. Вона інформує Комітет про те, яким саме чином було враховано його висновок.

Стаття 35

Скасування

Регламент Ради (ЄС) № 659/1999 скасовано.

Покликання на скасований Регламент необхідно тлумачити як покликання на цей Регламент та читати відповідно до кореляційної таблиці, наведеної в додатку II.

Стаття 36

Набуття чинності

Цей Регламент набуває чинності на двадцятий день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню в усіх державах-членах.

Вчинено у Брюсселі 13 липня 2015 року.

За Раду
Президент
F. ETGEN

- ⁽¹⁾ Висновок від 29 квітня 2015 року (ще не опубліковано в Офіційному віснику).
- ⁽²⁾ Регламент Ради (ЄС) № 659/1999 від 22 березня 1999 року про встановлення детальних правил застосування статті 108 Договору про функціонування Європейського Союзу (ОБ L 83, 27.03.1999, с. 1).
- ⁽³⁾ Див. додаток I.
- ⁽⁴⁾ Регламент Ради (ЄС) 2015/1588 від 13 липня 2015 року про застосування статей 107 і 108 Договору про функціонування Європейського Союзу до певних категорій горизонтальної державної допомоги (див. с. 1 цього Офіційного вісника).

ДОДАТОК I

Скасований регламент зі списком подальших змін до нього

Регламент Ради (ЄС) № 659/1999	(ОБ L 83, 27.03.1999, с. 1).
Пункт 5(6) додатка II до Акта про вступ 2003 року	
Регламент Ради (ЄС) № 1791/2006	(ОБ L 363, 20.12.2006, с. 1).
Регламент Ради (ЄС) № 517/2013	(ОБ L 158, 10.06.2013, с. 1).
Регламент Ради (ЄС) № 734/2013	(ОБ L 204, 31.07.2013, с. 15).

ДОДАТОК II

Кореляційна таблиця

Регламент Ради (ЄС) № 659/1999	Цей Регламент
Статті 1–6	Статті 1–6
Стаття 6a	Стаття 7
Стаття 6b	Стаття 8
Стаття 7	Стаття 9
Стаття 8	Стаття 10

Стаття 9	Стаття 11
Стаття 10	Стаття 12
Стаття 11(1)	Стаття 13(1)
Стаття 11(2), перший підпараграф, вступна частина	Стаття 13(2), перший підпараграф, вступна частина
Стаття 11(2), перший підпараграф, перший абзац	Стаття 13(2), перший підпараграф, пункт (а)
Стаття 11(2), перший підпараграф, другий абзац	Стаття 13(2), перший підпараграф, пункт (b)
Стаття 11(2), перший підпараграф, третій абзац	Стаття 13(2), перший підпараграф, пункт (с)
Стаття 11(2), другий, третій і четвертий підпараграфи	Стаття 13(2), другий, третій і четвертий підпараграфи
Стаття 12	Стаття 14
Стаття 13	Стаття 15
Стаття 14	Стаття 16
Стаття 15	Стаття 17
Стаття 15a	Стаття 18
Стаття 15b	Стаття 19
Стаття 16	Стаття 20
Стаття 17	Стаття 21
Стаття 18	Стаття 22
Стаття 19	Стаття 23

Стаття 20	Стаття 24
Стаття 20а	Стаття 25
Стаття 21	Стаття 26
Стаття 22	Стаття 27
Стаття 23	Стаття 28
Стаття 23а	Стаття 29
Стаття 24	Стаття 30
Стаття 25	Стаття 31
Стаття 26(1) і (2)	Стаття 32(1) і (2)
Стаття 26(2)а	Стаття 32(3)
Стаття 26(3)	Стаття 32(3)
Стаття 26(4)	Стаття 32(4)
Стаття 26(5)	Стаття 32(5)
Стаття 27	Стаття 33
Стаття 28	—
Стаття 29	Стаття 34
—	Стаття 35
Стаття 30	Стаття 36
—	Додаток І
—	Додаток ІІ